
Húsvét V. hete

Kedd

ApCsel 14,19-28 ■ Jn 14,27-31a

„Békességet hagyok rátok. Az én békémet adom nektek! Nem úgy adom, ahogy a világ adja nektek. Ne nyugtalankodjék szívetek és ne csüggedjen.”

Mi ez a világ pillanatnyi erőegyensúlyon alapuló, ingatag békéjétől különböző békesség? Sztoikus nyugalom, szenvedélymentesség talán? Nem, a krisztusi béke éppenséggel nem valaminek a hiánya, hanem valakinek a jelenléte. Az Atyához induló Jézus nem hagyja magára apostolait, hanem titokzatos módon ott marad közöttük. Ez a békesség a Szentlélek bennünk lakásának következménye, az Isten életébe való bekapcsolódásból születik, és abban őriz meg egyre mélyebben.

A külső béke gyakran megalkuvás eredménye, ezért is oly törekeny, a belső viszont az életszentségre törekvő ember sajátja, s aki Jézus Krisztusban marad, nem is veszíti el soha.

Példa erre Szent Pál apostol, akinek megpróbáltatásairól a mai Szentleckében is olvasunk. Ő egy pillanatig sem a külső béke megőrzésén fáradozott, de birtokában volt a belső békességnek, amely megannyi rosszindulat, üldözés, szerencsétlenség közepette is erőt adott neki, hogy tovább folytassa az evangélium hirdetését.

Ez az a békesség, amely megőrzi a nyugtalanságtól és a félelemtől, s amit ha hordozunk, mi magunk is békességszerzővé válunk, mint Szent Ferenc, aki mint kiengesztelődött és Isten békéjében élő ember Naphimnuszával kibékítette Assisiben az egymással szembenálló püspököt és podesztát.

*„Valami furcsa összehangolódás,
Valami ritka rend –
Széthúzó erők erős egyensúlya,
Mély belső bizonyosság idebent –
Bizonyosság arról, hogy élni jó,
Szenvedni elkerülhetetlen,
Szeretni tisztán: megistenülés,
Meghalni szép –
S a Kifejezést meglegelni mindezekhez,
Megtalálni a felséges Igét:
az ígét mindezekhez: A Béke ez.
Orkán ordíthat aztán odakünt,
Robbanhat ezer bomba: kárbament,
de kárt nem okozott.
Bent: Csend. A Béke itt kezdődik.
Bent: Csend. Isten hozott.”*

(Reményik Sándor)